

ВРАЊАНКА ИВАНА СТОЈАНОВИЋ НАЈБОЉА СПОРТИСТКИЊА МЕЂУ ВОЈНИЦИМА

КАДА је 2011. тридесетједногодишња Ивана Стојановић из Врања почела да ради као професионални војник у Четвртој бригади Копнене војске, било је то остварење њеног животног сна. Међутим, њена прва љубав је карате и када је у прошлој години због спортских успеха проглашена за најбољу спортисткињу у Војсци Србије, њеној срећи није било краја.

МИСИЈА НА КИПРУ

ВЕЋ 20. марта Ивана путује на Кипар где ће бити део војне мировне мисије. Није сигурна да ли ће остати шест месеци или годину дана, али на то гледа као на изазов који ниједан војник не треба да одбије.

- Сама сам се пријавила, јер сматрам да је то права прилика да проверим стечена војничка знања и вештине. Мада, никад се не зна, можда ми се пружи прилика да демонстрирам и своје познавање каратеа - прича Ивана са осмехом.

- То је заиста круна моје каријере. Карате тренирам од седме године и имам више од 50 освојених медаља. Прошле године сам освојила бронзу на светском првенству и била сам поносна што ми је ово признање припало као војнику и што су у војсци препознали тај успех, па сам и проглашена за најбољу спортисткињу - прича ова млада жена, којој би многи позавидели на енергији и труду који

БОРБА ЗА МЕДАЉЕ И ЧИНОВЕ

Освојила више од 50 одличја. Ћерке, ђојућ маме, прижељкују да ућишу Војну академију

несебично улаже у свој рад.

Ивана је по завршетку Високе школе струковних студија у Врању одбијала

понуђе за посао у струци јер је изнад свега желела да ради у војсци. На питање одакле љубав према уни-

форми Ивана одговара питањем: „Зар то није сан сваке младе девојке“.

Она је разводница у команди 1. пешадијске чете 4. пешадијског батаљона. Од првог дана ради у војној бази „Југ“ код Бујановца, као једна од десетак жена војника. Каже да у војсци нема поделе на мушки и женски посао и да нема ничег лепшег него радити оно што волиш.

-Војска је велики изазов и заиста ми ништа тешко не пада, желим да напредујем, као што у спорту прижељкујем медаље, тако се и у војсци тренутно надам чини десетара - каже Ивана.

Тврди да јој ништа не пада тешко јер има огромну подршку породице. Уз њу су родитељи и супруг, а њена највећа радост су две ћерке, осмогодишња Исидора и седмогодишња Теодора које прижељкују да попут мајке раде у војсци.

- Још су мале, али стално причају како ће уписати Војну академију и бити војници као мама. Ласкају ми њихови планови и сваки мој успех је огромна радост за целу моју породицу - каже Ивана.

Додаје да су јој све колеге честитале на успеху и поделиле са њом њену радост. Честитке су стизале и од генерала и од осталих старешина који су увек имале разумевање за њене тренинге и друге обавезе које има као члан карате репрезентације Србије. ■

Ј. СТОЈКОВИЋ